

Pátek po 1. neděli adventní

Iz 29,17–24

- ¹⁷ Potrvá to jenom velmi krátce a Libanón se změní v sad a sad bude mít cenu lesa.
¹⁸ I uslyší v onen den hluší slova knihy a oči slepých prohlédnou z temnoty a ze tmy.
¹⁹ **Pokorní se znovu budou radovat z Hospodina a nejoboženší z lidí budou jásat vstříc Svatému Izraele.**
²⁰ Pryč zmizí ukrutník, po posměvači bude veta, vyhlazeni budou všichni, kdo jsou pohotovi k ničemnosti,
²¹ kteří svým slovem svádějí člověka k hříchu, tomu, kdo je v bráně kárá, kladou léčky a spravedlivého strhují do nicoty.
²² Proto praví toto Hospodin, který vykoupil Abrahama, o domu Jákobově: „Jákob už nepozná hanbu, ani mu nezblednou líce,
²³ uzří svoje děti, dílo mých rukou, ve svém středu. **Budou dosvědčovat svatost mého jména, budou dosvědčovat svatost Svatého Jákobova,** budou se třást před Bohem Izraele.
²⁴ **Zbloudilí duchem poznají rozumnost, mému naučení se budou učit reptalové.“**

Mt 9,27–31

- ²⁷ Když šel Ježíš odtamtud dál, šli za ním dva slepci a křičeli: „**Smiluj se nad námi, Synu Davidův!**“
²⁸ A když vešel do domu, přistoupili ti slepci k němu. Ježíš jim řekl: „**Věříte, že to mohu učinit?**“ Odpověděli mu: „**Ano, Pane.**“
²⁹ Tu se dotkl jejich očí a řekl: „**Podle vaší víry se vám staň.**“
³⁰ A otevřely se jim oči. Ježíš jim pohrozil: „**Ne, aby se to někdo dověděl!**“
³¹ Oni však šli a rozhlásili ho po celé té krajině.

Oni však odešli a rozhlásili to po celém tom kraji.

První motivací k evangelizaci je Ježíšova láska, kterou jsme přijali, zkušenost, že jsme byli spaseni, jež nás vede k tomu, abychom ho milovali stále více. Co by to bylo za lásku, která necítí potřebu mluvit o milované osobě a představovat ji druhým? Pokud nezakoušíme intenzivní touhu sdílet tuto lásku, potřebujeme se zastavit v modlitbě a prosit Pána, aby nás opět nadchl. Každý den potřebujeme prosit a žádat o jeho milost, aby on otevřel naše chladné srdce a oťrásl naším vlažným a povrchním životem. Toto přesvědčení se však udržuje neustále obnovovanou osobní zkušeností s jeho přátelstvím a jeho poselstvím. Nelze vytrvat v horlivé evangelizaci, nebudeme-li na základě vlastní zkušenosti přesvědčeni o tom, že poznat Ježíše, či nepoznat jej není totéž, že není totéž kráčet s ním, či namáhavě tápat, není totéž moci mu naslouchat, či neznat jeho slovo, není totéž mít možnost kontempletovat jej, klanět se mu a spočívat v něm, anebo tuto možnost nemít. Není totéž snažit se budovat svět s jeho evangeliem, či jenom vlastním rozumem. Dobře víme, že život s Ježíšem je plnější a s ním lze snadněji nalézt smysl každé věci. Proto hlásáme evangelium.

Papež František – apoštolská exhortace Evangelii gaudium 264 a 266, Paulínky 2013

Je tvůj život plnější, protože jej žiješ s Ježíšem? Co potřebuješ změnit, abys byl blíže Ježíši? Co brání tomu, aby ses dělil s druhými o svou osobní zkušenost?